

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત ઉચ્ચ ન્યાયાલય, અમદાવાદ

સ્પેશિયલ સિવિલ એપિલકેશન નં.૧૬૮૬/૧૯૯૯

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી આર. બાલિયા

તથા

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એ. આર. દવે

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના રીપોર્ટર્સને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી છે?	હા
૨	રીપોર્ટરને મોકલવામાં આવે કે નહીં?	હા
૩	શું ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?	ના
૪	શું આ કેસમાં ભારતીય બંધારણ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા	ના

	કોઈ હુકમના અર્થઘટન અંગે કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સમાયેલ છે?	
પ	શું સિવિલ જજને પરિપત્રિત કરવામાં આવે કે કેમ?	ના

નેઘદૂત લેમિનાર્ટ પ્રા. લિ.

વિરુદ્ધ

રાજીવ સિન્હા અથવા તેમના હોદ્દાના અનુગામી

ઉપસ્થિતિ:

અરજદાર તરફે શ્રી ડી. એ. મહેતા, શ્રી આર. કે. પટેલ, શ્રી એમ. કે. પટેલ તથા શ્રી બી. ડી. કારિયા.

સામાવાળા નં.૧ તરફે શ્રી મનીષ આર. ભટ્ટ પતી શ્રી પી. જી. દેસાઈ.

કોરમ:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી આર. બાલિયા

તથા

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એ. આર. દવે

નિર્ણય તારીખ: ૧૫/૦૪/૯૯

મૌખિક ચુકાદો

(ન્યાયમૂર્તિ શ્રી આર. બાલિયા)

નિયમ. પ્રતિવાદીના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા નિયમની સેવા માફ કરવામાં આવે છે.
પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલનું સાંભળ્યું.

૨. અરજદાર આવકવેરા અધિનિયમ ૧૯૬૧ ની કલમ ૧૪૮ હેઠળ, ૧૯૮૮-૮૯, ૧૯૮૯-૯૦, ૧૯૯૦-૯૧ અને ૧૯૯૧-૯૨ ના વર્ષ માટે આકારણી ફરીથી ખોલવા માટે જારી કરાયેલી નોટિસોને ૧ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૯૯ ના રોજ નોટિસ જારી કરીને પડકારે છે. કરદાતાનો દાવો બેવડો છે. પ્રથમ, આકારણી કાર્યવાહી દરમિયાન આકારણી માટે જરૂરી તમામ મહત્વપૂર્ણ તથ્યો સંપૂર્ણપણે અને ખરેખર જાહેર કરવામાં કરદાતા દ્વારા કોઈ નિષ્ફળતા ન હોવાથી, સંબંધિત આકારણી વર્ષના અંતથી ૪ વર્ષ પૂરા થયા પછી પુનઃઆકારણી માટે કલમ ૧૪૭ નો આશરો લઈ શકાયો ન હતો. જે સંબંધિત આકારણી વર્ષના સંદર્ભમાં નોટિસ

જારી કરવામાં આવી છે તે દરેકના અંતથી ૪ વર્ષ પહેલાથી ૪ સમાપ્ત થઈ ગયા હોવાથી, AO દ્વારા કાર્યવાહી શરૂ કરવી અને અધિકારક્ષેત્ર સ્વીકારવું સંપૂર્ણપણે કાયદાના અધિકાર વિનાનું છે. એવી પણ વિનંતી કરવામાં આવી છે કે નોટિસ જારી કરતા પહેલા નોંધાયેલા કારણો દર્શાવે છે કે તે માત્ર ઢોંગ છે અને AO વાજબી રીતે એવું માનતા નથી કે સંબંધિત આકારણી વર્ષોની આવક ઓર્ડરમાં દર્શાવેલ કારણોસર આકારણીમાંથી છટકી ગઈ છે. મહેસૂલના વિદ્વાન વકીલે અધિકારક્ષેત્રની ધારણાને ટેકો આપ્યો છે. કલમ ૧૪૭ હેઠળ કાર્યવાહી શરૂ કરવા માટેના જાહેર કરાયેલા કારણો નીચે મુજબ છે:

"ઉપરોક્ત આકારણી વર્ષ દરમિયાન એક્સાઈઝ ડ્યુટી રિફંડ પ્રાપ્ત થવાને કારણે જે તમારા દ્વારા સંબંધિત આકારણી વર્ષમાં ઉપાર્જન/રસીદના આધારે આવક તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા ન હતા, પરિણામે એક્સાઈઝ ડ્યુટી રિફંડ અને આયાત ડ્યુટી રિફંડની જેમ આવકનું મૂલ્યાંકન કરવામાં આવ્યું હતું."

૩. કરદાતાએ ધ્યાન દોર્યું કે અપીલ અધિકારીના આદેશોના પરિણામે કરદાતાને એક્સાઈઝ ડ્યુટીની વધારાની ચુકવણીને કારણે રિફંડ મળ્યું હતું. જોકે, રિફંડના આદેશો સામે વધુ અપીલ સુપ્રીમ કોર્ટ સમક્ષ પેન્ડિંગ હતી. કલમ ૪૧(૧) ની જોગવાઈઓ હેઠળ કરને આધીન થઈ શકે તેવી રિફંડની રકમ ફક્ત અંતિમ નિર્ણય પર જ કરને આધીન બનાવી શકાય છે અને જ્યારે અપીલ ઉચ્ચ ફોરમ સમક્ષ રિફંડમાં પરિણમેલા આદેશ સામે પેન્ડિંગ હોય ત્યારે વચગાળાના તબક્કે નહીં. આ સંદર્ભમાં કાયદો સારી રીતે ઉકેલાયેલ છે. CIT વિરુદ્ધ ભારત આયર્ન

એન્ડ સ્ટીલ ઇન્ડસ્ટ્રીઝ, ૧૯૯ આઈ.ટી.આર. ૬૭ માં આ કોર્ટની પૂર્ણ બેન્ચ, જેમાં સમાન સંજોગોમાં જ્યારે ટ્રેડિંગ જવાબદારી, એક્સાઈઝ ડ્યુટીની પણ માફી, જેમ કે હાલના કિસ્સામાં, સમીક્ષા/સુધારણાનો વિષય બનાવવામાં આવી હતી, ત્યારે ઓગસ્ટ, ૧૯૭૫ માં કરવામાં આવેલા માફી આદેશના અનુસંધાનમાં AY ૧૯૭૪-૭૫ માં કર લાદવાની માંગ કરવામાં આવી હતી. કલમ ૪૧(૧) આવકવેરા કાયદાની કલમ ૧૪૭(૧) ને મૂલ્યાંકન વર્ષ ૧૯૭૪-૭૫ માં કરપાત્ર ગણવામાં આવી ન હતી, પરંતુ એપ્રિલ ૧૯૭૬ માં સમીક્ષા/સુધારણાની કાર્યવાહી રદ કરવામાં આવી તે પછી જ કલમ ૪૧(૧) હેઠળ કરપાત્ર ગણવામાં આવી હતી. ત્યાં સુધી રિફંડનો દાવો જોખમમાં હોવાનું માનવામાં આવતું હતું અને કલમ ૪૧(૧) હેઠળ કરપાત્ર ન હોવાનું માનવામાં આવતું હતું. કોર્ટે કહ્યું,

"સમીક્ષા અથવા પુનર્વિચાર કાર્યવાહી પેનિંગ હોવાથી, કરદાતાનો એક્સાઈઝ ડ્યુટી રિફંડ માટેનો દાવો જોખમમાં હતો. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, કરદાતા રૂ. ૧,૮૧,૪૨૭ ની એક્સાઈઝ ડ્યુટી રિફંડનો દાવો કરવા માટે હકદાર છે કે નહીં તે પ્રશ્ન પર કોઈ અંતિમ નિર્ણય નહોતો. ૩૦ એપ્રિલ, ૧૯૭૬ ના રોજ સમીક્ષા અથવા પુનર્વિચાર કાર્યવાહી રદ કરવામાં આવી ત્યારે જ કરદાતા આખરે રૂ. ૧,૮૧,૪૨૭ ના રિફંડનો દાવો કરવા માટે હકદાર બન્યો. કરદાતાના ખાતાનું વર્ષ નાણાકીય વર્ષ હતું અને તેથી કલમ ૪૧(૧) હેઠળ કરદાતાની ૧૯૭૪-૭૫ ના આકારણી વર્ષ માટે કુલ આવકમાં રૂ. ૧,૮૧,૪૨૭ ની એક્સાઈઝ ડ્યુટી રિફંડનો સમાવેશ થતો ન હતો."

જ. આ કોર્ટના ઉપરોક્ત ચુકાદાને સુપ્રીમ કોર્ટે આવકવેરા કમિશનર વિરુદ્ધ સુગૌલી સુગર વર્ક્સ (પ્રા.) લિ., ૨૩૬ આઈ.ટી.આર. ૫૧૮ માં મંજૂરી આપી દીધી છે. ભારત આયર્ન એન્ડ સ્ટીલ ઇન્ડસ્ટ્રીઝ (સુપ્રા) માં નીચે આપેલા અવલોકનને મંજૂરી સાથે ટાંકવામાં આવ્યું છે.

"અમારા મતે, કાયદાની કલમ ૪૧(૧) ની ગેરરીતિમાં આવતી રકમની કરપાત્રતાને ધ્યાનમાં લેવા માટે, કરદાતા દ્વારા અનુસરવામાં આવતી એકાઉન્ટિંગ સિસ્ટમ કોઈ સુસંગતતા કે પરિણામ ધરાવતી નથી. આપણે કલમ ૪૧(૧) માં વપરાયેલી ભાષા દ્વારા એ જાણવાનું રહેશે કે કરદાતા દ્વારા રકમ પ્રાપ્ત થઈ હતી કે નહીં અથવા કરદાતા દ્વારા વેપાર જવાબદારીના સંદર્ભમાં માફી અથવા સમાપ્તિ દ્વારા કોઈ લાભ પ્રાપ્ત થયો હતો કે નહીં અને તે પાછલા વર્ષમાં છે જેમાં રકમ અથવા લાભ, જેમ બને તેમ, પ્રાપ્ત થયો છે કે રકમ અથવા લાભનું મૂલ્ય તે પાછલા વર્ષની આવક તરીકે આવકવેરા માટે વસૂલવામાં આવશે."

સુપ્રીમ કોર્ટે CIT વિરુદ્ધ રશિમ ટ્રેડિંગ, ૧૦૩ આઈ.ટી.આર. ૩૧૨ માં આ કોર્ટના નિર્ણયને પણ મંજૂરી આપી હતી કે "તે વાસ્તવિક રકમની પ્રાપ્તિ હોવી જોઈએ જે વિધાનસભા દ્વારા 'રોકડમાં અથવા અન્ય કોઈપણ રીતે, ભૂતકાળમાં આવા નુકસાન અથવા ખર્ચના સંદર્ભમાં કોઈપણ રકમ મેળવી છે' શબ્દોનો ઉપયોગ કરતી વખતે વિચારવામાં આવે છે."

પ. સુગૌલી સુગર વર્ક્સ (સુપ્રા) માં સર્વોચ્ચ અદાલતે, જોગવાઈનું અર્થઘટન કરતી વખતે, જેમાં વિધાનસભાએ વેપાર જવાબદારીના સંદર્ભમાં માફી અથવા સમાપ્તિ દ્વારા "મળ્યું છે" શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે, તે નક્કી કર્યું છે કે કલમ કરદાતા દ્વારા રોકડમાં અથવા કોઈપણ અન્ય રીતે માફી અથવા સમાપ્તિ દ્વારા રકમ મેળવવાનો વિચાર કરે છે અને તે તેના દ્વારા મેળવેલી ચોક્કસ રકમની હોવી જોઈએ. આમ, કરદાતા દ્વારા માફી અથવા સમાપ્તિ દ્વારા રકમ અથવા લાભ મેળવવો આ કલમના ઉપયોગ માટે અનિવાર્ય છે. આ સંદર્ભમાં, પુનરાવર્તનની પીડા સાથે, એ નોંધવું મહત્વપૂર્ણ બને છે કે ભારત આયર્ન એન્ડ સ્ટીલ ઇન્ડસ્ટ્રીઝ (સુપ્રા) માં આ અદાલતે નક્કી કર્યું છે કે જવાબદારીનો અંતિમ અંત અંતિમ નિર્ણય પર છે જે મહેસૂલ અને કરદાતા વચ્ચેના વિવાદને સમાપ્ત કરે છે અને મધ્યસ્થી તબક્કે નહીં, તેમ છતાં તે તબક્કે પ્રવર્તમાન આદેશોના પરિણામે રકમનું રિફંડ બાકી રહ્યું છે અને તે વાસ્તવમાં કરદાતા દ્વારા પ્રાપ્ત થયું છે. "કેન્દ્રિત વ્યક્તિએ ચોક્કસ ટ્રેડિંગ જવાબદારી માફી અથવા સમાપ્તિ પર થોડો લાભ મેળવ્યો છે" ના અર્થને ધ્યાનમાં લેતા સુપ્રીમ કોર્ટે તે નિર્ણયને મંજૂરી આપી છે. આપણે એ પણ નોંધ્યું હશે કે ભારત આયર્ન એન્ડ સ્ટીલ ઇન્ડસ્ટ્રીઝમાં કોર્ટ હાલના કેસ જેવી જ પરિસ્થિતિ પર વિચાર કરી રહી હતી, એટલે કે, કરદાતાને વિવાદિત આકારણી વર્ષ સાથે સંબંધિત પાછલા વર્ષ દરમિયાન કરનું રિફંડ મળ્યું હતું, પરંતુ કયા રિફંડ બાકી હતું અને મંજૂર કરવામાં આવ્યું હતું તે આદેશને પડકારવા માટે સુપ્રીમ કોર્ટ સમક્ષ અપીલનો વિષય હતો.

૬. આમ, આ કેસના તથ્યોમાં, આપણે શોધી કાઢીએ છીએ કે કલમ ૪૧(૧) હેઠળ કરપાત્ર કરદાતાની જવાબદારી અંગેનો વિવાદ ઉપરોક્ત બે નિર્ણયો દ્વારા સમાપ્ત થાય છે અને રિફંડ ઓર્ડર સામે અપીલ પેઝિંગ હતી ત્યારે તે તબક્કે રિફંડ પ્રાપ્ત થવાને કારણે સંબંધિત આકારણી વર્ષ દરમિયાન કરમાંથી આવક છટકી જવાનો મુદ્દો જવાબદારી સમાપ્ત કરવામાં પરિણમ્યો ન હતો જેથી રકમની પ્રાપ્તિ "કરદાતાએ વેપાર જવાબદારી માફી અથવા સમાપ્તિના પરિણામે લાભ મેળવ્યો છે" શબ્દના કાર્યક્ષેત્રમાં આવે.

૭.ઉપરોક્ત કાનૂની સ્થિતિ ઉપરાંત, અમે સ્પષ્ટપણે એ અભિપ્રાય ધરાવીએ છીએ કે, કેસની હકીકતો પર, કલમ ૧૪૭ ની જોગવાઈ દ્વારા ૧ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૯૯ ના રોજ એ.વાય. ૧૯૮૮-૮૯ થી ૧૯૯૧-૯૨ ના સંદર્ભમાં કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં સ્પષ્ટપણે અવરોધ હતો, જેના સંદર્ભમાં આકારણી અધિકારી દ્વારા સત્તાનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે. કલમ ૧૪૭ ની જોગવાઈ એવી કલ્પના કરે છે કે "જ્યાં કલમ ૧૪૩ ની પેટા-કલમ (૩) અથવા આ કલમ હેઠળ સંબંધિત આકારણી વર્ષ માટે આકારણી કરવામાં આવી હોય, તો સંબંધિત આકારણી વર્ષના અંતથી ચાર વર્ષ પૂરા થયા પછી આ કલમ હેઠળ કોઈ કાર્યવાહી કરવામાં આવશે નહીં, સિવાય કે કરપાત્ર કોઈપણ આવક કરદાતા દ્વારા રિટર્ન કરવામાં અથવા તે આકારણી વર્ષ માટે તેના આકારણી માટે જરૂરી તમામ મહત્વપૂર્ણ તથ્યો સંપૂર્ણપણે અને ખરેખર જાહેર કરવામાં નિષ્ફળતાને કારણે આવા આકારણી વર્ષ માટે આકારણીમાંથી છટકી ગઈ હોય." આકારણી અધિકારી દ્વારા

અધિકારક્ષેત્ર સંભાળતા પહેલા નોંધમાં જાહેર કરાયેલા કારણમાં જણાવાયું છે કે ઉપરોક્ત આકારણી વર્ષો દરમિયાન એક્સાઈઝ ડ્યુટી રિફંડની પ્રાપ્તિ કરતા દ્વારા ઉપાર્જન અથવા રસીદના આધારે આવક તરીકે દર્શાવવામાં આવી ન હતી. એવું નથી કે પ્રશ્નમાં આકારણી વર્ષોની સંબંધિત કાર્યવાહી દરમિયાન એક્સાઈઝ ડ્યુટીની પ્રાપ્તિ જાહેર કરવામાં આવી ન હતી. હકીકતમાં, અરજદારના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા એવું નિર્દેશ કરવામાં આવ્યું છે કે ઓડિટરની નોંધ હેઠળ રિટર્ન સાથે દાખલ કરાયેલ ઓડિટેડ બેલેન્સ શીટમાં ઉપરોક્ત ચોક્કસ રકમની પ્રાપ્તિ ખાસ કરીને એક્સાઈઝ ડ્યુટીના રિફંડ તરીકે પ્રાપ્ત થઈ હોવાનું જાહેર કરવામાં આવ્યું હતું, પરંતુ કારણ કે આ બાબતને ઓર્ડર સામે અપીલમાં લેવામાં આવી છે, જેના પરિણામે રિફંડ બાકી બન્યું છે, રકમને સમાયોજિત કરવામાં આવી નથી. કલમ ૪૧(૧) ના કાર્યક્ષેત્રમાં રસીદ લાવવાના હેતુથી, ભૌતિક હકીકતો ફક્ત કપાત તરીકે ટ્રેડિંગ જવાબદારીની અગાઉની મંજૂરી અને સંબંધિત અનુગામી આકારણી વર્ષ અથવા વર્ષો દરમિયાન ટ્રેડિંગ જવાબદારીના પરિણામે રોકડ દ્વારા અથવા અન્યથા લાભની પ્રાપ્તિ અથવા વાસ્તવિક પ્રાપ્તિ છે. ઉપર નોંધ્યું છે તેમ, હિસાબી પદ્ધતિ, પછી ભલે તે વેપારી હોય કે રસીદના આધારે, કલમ ૪૧(૧) હેઠળ આવી રસીદોના કરવેરા જવાબદારીને અસર કરતી નથી, એકવાર ખરેખર લાભ પ્રાપ્ત થઈ જાય. આ સંદર્ભમાં, પ્રતિવાદીના વિદ્વાન વકીલે ભારપૂર્વક વિનંતી કરી કે બેલેન્સ શીટ સાથે જોડાયેલ નોંધમાં એક્સાઈઝ ડ્યુટીના રિફંડના પરિણામે ચોક્કસ રકમની પ્રાપ્તિ જાહેર કરવામાં આવી હતી, પરંતુ બેંક ગેરંટી આપવાની

શરતે અરજદાર દ્વારા દાખલ કરાયેલી ખાસ સિવિલ અરજીમાં "હાઇકોર્ટના આદેશો હેઠળ રસીદ કરવામાં આવી છે" તે હકીકત જાહેર કરવામાં આવી નથી. બાકી કાર્યવાહીમાં નિષ્ફળતાના પરિણામે અરજદાર આખરે રિફંડ આપવા માટે જવાબદાર બની શકે તેવી રકમની ભરપાઈ માટે સુરક્ષા તરીકે બેંક ગેરંટી આપવા વચ્ચે અમને કોઈ જોડાણ દેખાતું નથી, જે રસીદની રકમ કરવેરા પર ચાર્જ કરવા સાથે કોઈ સંબંધ ધરાવે છે. શ્રેષ્ઠ રીતે, આ તબક્કે પ્રતિવાદીની તરફેણમાં શું કહી શકાય કે શું રકમની વાસ્તવિક પ્રાપ્તિ, જે મધ્યવર્તી તબક્કે રકમ પ્રાપ્ત કરવાના અધિકારથી અલગ છે, કલમ ૪૧(૧) હેઠળ કરવેરામાં લાવવાની જવાબદારીમાં કોઈ ફરક પાડશે. આ એટલા માટે છે કારણ કે, જ્યારે ભારત ઈરાન અને સ્ટીલ ઇન્ડસ્ટ્રીઝ (સુપ્રા) માં આ કોર્ટનો નિર્ણય વાસ્તવિક રસીદના કેસ પર વિચારણા કરી રહ્યો હતો, ત્યારે તે વાસ્તવિક રસીદને પકડી રાખીને કરદાતાની તરફેણમાં આપવામાં આવ્યો હતો, જ્યારે વિવાદ ઉપચારાત્મક ફોરમના ઉચ્ચ સ્તર સાથે પેનિંગ હતો, તેને જવાબદારી સમાપ્તિ પર લાભ મેળવવા સમાન ગણી શકાય નહીં અને આવા લાભ ફક્ત ત્યારે જ પ્રાપ્ત થયા હોવાનું કહી શકાય જ્યારે આખરે પેનિંગ કાર્યવાહીમાં આવા રિફંડને ટકાવી રાખવાની તરફેણમાં નિર્ણય લેવામાં આવે અને કરની જવાબદારી ફક્ત તે નિર્ણયને સંબંધિત આકારણી વર્ષમાં જ ઊભી થશે, જ્યારે સુપ્રીમ કોર્ટના નિર્ણયમાં આ કોર્ટના પૂર્ણ બેંચના નિર્ણયને મંજૂરી આપવામાં આવી છે તે એક એવો કેસ હતો જ્યાં વાસ્તવિક રોકડ રિફંડ પ્રાપ્ત થયું નથી. આમ, દલીલ ખાતર પણ, એમ ધારી લઈએ કે આકારણી

અધિકારી માટે એવી માન્યતા રાખવા માટે જગ્યા હતી કે વાસ્તવિક રસીદ પાછલા વર્ષ સાથે સંબંધિત આકારણી વર્ષમાં કરપાત્ર હતી જેમાં ખરેખર રિફંડ પ્રાપ્ત થયું હતું, તે નિષ્કર્ષથી કોઈ છૂટકો નથી કે ૧૯૮૮-૮૯ થી ૧૯૯૧-૯૨ ના સંદર્ભમાં ૧.૨.૧૯૯૯ ના રોજ કલમ ૧૪૭ હેઠળ કાર્યવાહી શરૂ કરવી એ એવા કેસના પ્રાંતમાં આવતી નથી જ્યાં આકારણી માટે જરૂરી તમામ ભૌતિક તથ્યો ખરેખર અને સંપૂર્ણ રીતે જાહેર કરવામાં કરદાતા દ્વારા નિષ્ફળતાને કારણે આવી છટકી જવાનું કારણ ગણી શકાય, અને કલમ ૧૪૭ હેઠળ કાર્યવાહી શરૂ કરવાના હેતુ માટે તેમના દ્વારા નોંધાયેલા કારણોમાં આકારણી અધિકારી દ્વારા આવી માન્યતા સ્વીકારવામાં આવી નથી. પ્રાથમિક તથ્યોનો ખુલાસો. એટલે કે. અગાઉના આકારણી વર્ષોમાં કપાત તરીકે ટ્રેડિંગ જવાબદારી તરીકે ચૂકવવામાં આવતી એક્સાઈઝ ડ્યુટીની છૂટ, પ્રશ્નમાં આકારણી વર્ષ દરમિયાન રિફંડ રકમની પ્રાપ્તિ અને કરદાતા દ્વારા તેના બિન-સુધારણા અંગેની દલીલ સાથે રિફંડ મેળવતા ઓર્ડર સામે અપીલની પેનિંગ, વિવાદિત નથી. કાયદો સારી રીતે ઉકેલાયેલ છે. જ્યારે પ્રાથમિક હકીકતો જાહેર કરવામાં આવે છે, ત્યારે કરદાતાની ફરજ સમાપ્ત થાય છે; તેને વધુ કાયદા અને હકીકતોનો શું નિષ્કર્ષ હોઈ શકે છે અથવા તેમાંથી શું કાઢવામાં આવશે તે અંગે આકારણી અધિકારીને સૂચના આપવાની જરૂર નથી (જુઓ કલકત્તા ડિસ્કાઉન્ટ કંપની લિમિટેડ વિ. ઇન્કમ-ટેક્સ ઓફિસર, કંપનીઓ ડિસ્ટ્રિક્ટ-૧, કલકત્તા અને એએનઆર, (૧૯૬૬) ૪૧ આઈ.ટી.આર. ૧૯૧). અમને વધુમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે, હકીકતમાં, આખરે કરદાતા

દ્વારા દાવો કરાયેલા રિફંડનો મોટો ભાગ સુપ્રીમ કોર્ટ સમક્ષ અપીલમાં શૂન્ય થઈ ગયો છે, જેનો નિર્ણય (૧૯૯૭) ૯૧ ઈ.એલ.ટી. ૧૩ માં નોંધવામાં આવ્યો છે, અને તે આદેશ સામે કરદાતા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી વધુ સમીક્ષા પર ૩૦.૯.૧૯૯૭ ના રોજ ફગાવી દેવામાં આવ્યો છે. આમ, વાસ્તવમાં, રિફંડ ઓર્ડર ટકાવી રાખવામાં ન આવ્યો હોય તે હદ સુધી, કરદાતાને કોઈ લાભ મળ્યો નથી.

૮. પરિણામે, આ અરજી સફળ થાય છે. ૧૯૮૮-૮૯ થી ૧૯૯૧-૯૨ સુધીના કલમ ૧૪૮ હેઠળ વાંધાજનક નોટિસો રદ કરવામાં આવે છે. નિયમ સંપૂર્ણ બનાવવામાં આવે છે. ખર્ચ અંગે કોઈ આદેશ રહેશે નહીં.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.